

Verbum Dei Jehovah debet beatitudinem, quamvis in textu Nebienis omittatur...

Et terra nostra habet fructum suum. Hieronymus, germinum. Alii, provoniam...

Justitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.

Edicte ad spiritualia, & virtutum bona, sive fructum, post temporalem proximam commemoratum...

Allegoria. Edicte ad spiritualia, & virtutum bona, sive fructum, post temporalem proximam commemoratum...

Et ponet in via gressus suos. Chaldaice in via bona, Curabit Deus, ut quis ponat in via plana...

Mythicè justitia sumpta pro Christo, posuit in via gressus suos, quia facta, quod dicitur a: & in ipso Evangelica vita primam et ultimam...

Aforis ab homine, vel intus a spiritu de suenda justitia, & servanda equitate, justitiamodi salutare suasionem fore ipsi...

Justitia ante eum ambulabit. Hier. ibi. Alii, justitiam ante se ambulans facit, vel justitiam ante sum praebet...

Et ponet in via gressus suos. Justitia ante Deum regem ibi.

Hoc adhuc dupliciter exponi potest, vel de justitia Domini, sive Christi, ut quod ait Euthymius, illius quatenus omnem virtutem comprehendit...

Et ponet in via gressus suos. Chaldaice in via bona, Curabit Deus, ut quis ponat in via plana...

Mythicè justitia sumpta pro Christo, posuit in via gressus suos, quia facta, quod dicitur a: & in ipso Evangelica vita primam et ultimam...

Mythicè justitia sumpta pro Christo, posuit in via gressus suos, quia facta, quod dicitur a: & in ipso Evangelica vita primam et ultimam...

PSALMUS OCTOGESIMUS QUINTUS.

Oratio ipsi David.

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego.

- 1. Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me, quoniam inops & pauper sum ego.
2. Cystodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.
3. Misere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die. Latifacia animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.
4. Latifacia animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.
5. Misere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die. Latifacia animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.
6. Quoniam tu Domine favus & mitis: & multa misericordiae omnibus invocantibus te.
7. Auribus percipe, Domine, orationem meam: & intende voci deprecationis meae.
8. In die tribulationis meae clamavi ad te: quia exaudisti me.
9. Non est similis tui in diis, Domine: & non est secundum opera tua.
10. Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.
11. Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.
12. Deduc me, Domine, in via tua, & ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum, ut timeat nomen tuum.
13. Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in aeternum: quia misericordia tua magna est super me: & erudifianimam meam ex inferno inferiori.
14. Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quaesierunt animam meam: & non proposuerunt te in conspectu suo.
15. Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens, & multa misericordiae, & verax.
16. Respice in me, & miserere mihi, da imperium tuum puero tuo: & salvam fac filium ancillae tuae.
17. Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me.

Titulus, & Argumentum.

Oratio ipsi David.

Dem titulus fuit in psalmo. Indicat autem a Davide scriptum psalmum de seipso, sicuti rebus, & calamitatibus, cum cepit, ac flagitaret liberari a Saule, atque militibus eius, a quibus querebatur ad necem: cuius & in psal. 53. tractatur idem argumentum...

Acere dicatur mentionem de sua resurrectione, de Gentium vocatione, de regno suo. Athanasius & recentiores hunc psalmum inter eos, qui colloquia cum Deo praebet, obsecrationeque completuntur...

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me, quoniam inops, & pauper sum ego.

Exiit, ut quia sua humilitas abjectione attingere altitudinem Dei nequeat, dignetur ipse demittere quodammodo se, ac inclinare aurem ad preces suam...

Inclina Domine aurem tuam. Additur in Placitorio Romano, & apud Cassiod. ad me. De hac dicendi formula actum psal. 16. & 30. r. Inquit altitudinem, & majestatem Dei, cum antithesi abjectionis, & humilitatis ejus...

Et exaudi me. Dando responsum quod inquit Hebraei blannati, scilicet iuxta desiderium, & petitionem, ut saepius vidimus.

Quoniam inops, & pauper sum ego. Hieronymus, & Placet. Vaticanum & Gallicanum, & Cathol. Egenus & pauper. Augustinus, Egenus & inops: id est etiam occurrit hae Latina nomina, & Graeca πτωχός, & μόνος, & Hebraea מְנַדָּם, & מְנַדָּם, & מְנַדָּם, & מְנַדָּם...

Rara inter homines admodum conditio virtutis, ut qui super alios eminet, ad eos demittat se, vel simpliciter digne oculo, & conspiciat, & dicitur Dominus humilia respicit, & pauperem in hoc loco considerat Aug. in psal. 137. & humilitate, qua le quis gratia divina egere confiteatur...

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus. Indicat autem a Davide scriptum psalmum de seipso, sicuti rebus, & calamitatibus, cum cepit, ac flagitaret liberari a Saule, atque militibus eius, a quibus querebatur ad necem: cuius & in psal. 53. tractatur idem argumentum...

Et exaudi me. Dando responsum quod inquit Hebraei blannati, scilicet iuxta desiderium, & petitionem, ut saepius vidimus.

Quoniam inops, & pauper sum ego. Hieronymus, & Placet. Vaticanum & Gallicanum, & Cathol. Egenus & pauper. Augustinus, Egenus & inops: id est etiam occurrit hae Latina nomina, & Graeca πτωχός, & μόνος, & Hebraea מְנַדָּם, & מְנַדָּם, & מְנַדָּם, & מְנַדָּם...

ad Marc. folium.

Sensus loei.

b 27. 101. 1. c 27. 101. 4. f. canda. LXX.

d 27. 101. 6. e 27. 101. 7. f. Lucian. 15.

g 27. 101. 8. h 27. 101. 9.

i 27. 101. 10. k 27. 101. 11. l 27. 101. 12. m 27. 101. 13.

n 27. 101. 14. o 27. 101. 15.

p 27. 101. 16. q 27. 101. 17.

r 27. 101. 18. s 27. 101. 19. t 27. 101. 20.

u 27. 101. 21. v 27. 101. 22. w 27. 101. 23.

x 27. 101. 24. y 27. 101. 25. z 27. 101. 26.

aa 27. 101. 27. ab 27. 101. 28. ac 27. 101. 29.

ad 27. 101. 30. ae 27. 101. 31. af 27. 101. 32.

ag 27. 101. 33. ah 27. 101. 34. ai 27. 101. 35.

aj 27. 101. 36. ak 27. 101. 37. al 27. 101. 38.

am 27. 101. 39. an 27. 101. 40. ao 27. 101. 41.

ap 27. 101. 42. aq 27. 101. 43. ar 27. 101. 44.

as 27. 101. 45. at 27. 101. 46. au 27. 101. 47.

av 27. 101. 48. aw 27. 101. 49. ax 27. 101. 50.

ay 27. 101. 51. az 27. 101. 52. ba 27. 101. 53.

bb 27. 101. 54. bc 27. 101. 55. bd 27. 101. 56.

recepti tropologia de postulando imperio in corpus carnem, sensum, seu ut per manufactum possideatur hanc mystica terra, ut beatitudinem illam apud Matthæum explanat Auctor operis imperfecti h, & præterea Bernardus atq; de possessione per resurrectionem Irenæus d, Ambrosius e, Chromatius f, Hilarius g, Hieronymus h, Leo i, item, ut deseratur imperium, seu magistratus pueri Dei, & filio ancilla ipsius, id est, viro colenti Deum, & obervanti matrem Ecclesiam. Lege Hugonem.

Es saluum fac filium ancilla tua. Sic iterum seise David nominat ps. 135. k. Vernam, seu vernaculum & servum natum vocant, quia sequitur partus uterum, & minore libertatis ipem habet. Voluit Propheta se additissimum Deo servum hac dicendi forma profiteri, jamque inde a progenitoribus & majoribus, dominio ejusdem subiectum ut propterea suo quodam jure salutem à Domino deponat, ut ait seu Basil. seu Theod. Ambr. l docet Christum puerum ac servum Dei dici, in quo matrem habet, & propter nos filium ancilla factus est secundum formam hominis. At verò etiam hanc Christi gloriam esse quia servitute suscepit in corpore suo, ut libertatem omnibus redderet, & servi peccati esse desisteremus. August., Arnobius, & alii hoc loco ancillam, cuius Christus filius est, Mariam interpretantur, quæ ita seipsum humilimè cognominavit. Quid si Christus ynagogæ, quæ in servitute generabat, & in Agar præfigura batur, filius dicatur secundum carnem? Paganæ quoq; filium, tametsi postea factum Christianum, August. ancilla hic filium simili mystico sensu exponit, quia idolorum servitus maxima servitus est. Sed honori ducit sibi Christianus servus Dei dicit, & Christiana serva & ancilla sicut Agatha servos tyranno respondebat: & Ecclesia tota Dei & Christi vocari solet ancilla. Et servi sumus, & ancilla sumus, ait alibi August., quia Deus & Dominus, & Domina est. Ancilla sumus, quia Ecclesia sumus, servus, quoniam populus: ille Domina, quia virtus & sapientia Dei p: & ancilla magnè dignitatem invenit apud Deum, quoniam uxor facta est: interium tamen sponsa, donec veniat ad amplexus spirituales, ubi securè periturus eo, quem dilexit, habens artham magnam, sanguinem sponse. Hanc porrò claram Prophetæ illuminationem non audio tam asseveranti, sicut Arguunt, dicit, appellare, quia non solum recognoverint Christi mysteria passionis & resurrectionis, sed etiam hic prævidit responsum, quæ Virgo Maria erat Angelò datura, dicens, Ecce q ancilla Domini. Quam illa sic loquendo humiliter declaraverit, demonstrat Greg. 7. Ambr., & Emilianus, alii vè Beda n. Nullus quidem, dum orabat Christus ut homo, præter illum meritiu fortassis interponere apud Patrem, ad facilius impetrandum cum sufficientissimum ipsius effectus: quæ in summa illa matris humilitas plurimum valere potuerit dubitari non debet, si eam ille interposuisset. Dum le talis ancilla filii nominavit salvari petens, id est, resuscitari se voluit commendare potentiam Dei, qui posset jure suo quidquid vellet, facere quem ad modum quem le Maria ancillam esse respondit, ut obierat Theophylactus x. Admonet August. tamen hoc loco ita Christum ancilla filium, & in forma servi à Patre resuscitatum, ut impleat le ipsum quatenus Deus suscitaverit, prout prædixerat sub typo semper exiit andi y. Adde etiam secundum naturam humanam fed instrumenta liter, suamet resuscitationis causam physicam exiit. Sed hac de re alibi plura z.

Ps. 17. Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me.

Sensus loci. **O**prat in sine præclarum aliquid edi favoris divini erga se signum, ut eo viso inimici confundantur, & intelligant frustra illos cuncta contra ipsum conatos, ne ad regnum destinatum perveniret, idve consecraret qui è contrario per singulare quoddam auxilium, Deus de omni perfectione liberatum consolatus eum fuerit, & in regni gloria collocaverit, atq; confirmaverit. Juxta mysticum sensum de Grecis Didymus a illud interpretatur signum parvus Virgineus, quod scripsit Elaias b, & fuit toti humano generi in bonum, & ad auxilium atq; consolationem. Ex Latinis August., aliiq; signum Jonæ nominant, hoc est, resurrectionis Christi post triduum e, & suo deinde tempore etiam nostræ, quando in judicio iniqui con-

Afundentur perniciose, qui modo confundi nolunt salubriter, & velleo in vitæ se insensatos agnoscant ac pronuntiantur d. Arnobius & Hieron. hi nimirum, quos sic appellat, exponunt de signo crucis, quo nos munitos advertit potestates videntes fugiant confusè, & edecundant à nobis, talisq; signo tutati atque ejus præfidio memant, meretur ab omnibus diaboli infidiis liberari. Nylenus e interpretat eisdem pacto locum istum de signo crucis, atq; verus Hieron. f, qui ad idem citant ps. 4. g & 55. b de signato super nos lumine vultus divini, & data motu vultus significatione, ut fugiant à facie arcus. Potest quarto Christus totus intelligi, quem petat Propheta venire; quia natum Angeli, & infantem panis involutum numina verunt signum i, quod attulit quidem gaudium pastoribus K, & Magis hied turba vit Herodem, totamq; Jerusalem innotuitatem m, unde postea tot infantum est cædes n: & Simeon id appellavit signum, cui contradiceretur o. Quintum signum tropologicè Hugo peti dicit circa Prælati electionem, ut ostendat Deus, quem elegit p: p: & Petre ostendat potestatem in opere & sermone q: Filius sapientem, Spiritus sanctus benignum. Addit sextum in quolibet justo ut ejus justitia, opteraque bona improbos etiam salubriter confundant. Ego, & pueri mei, ait Elaias r in persona Christi signum q portentum istud l Domino. Distinguit etiam quique, quæ Deus circa suos facit, ut signet Spiritu promissionis sancti: si demontret, ac se habiles reddat super alios t: confundat demones ac homines simpes, quam Michæas u vocat inimicam confessionem operam: adjuvet contra eoldem, & consuletur ad molestias perferendas x.

Postremo ait de monent signare innotuitatem bestia y qui est superbia collocare in tendris ut liberis superbia vacant: operibus instructis temerarium in occulto z, caliginem obervantes a: effere ut odio & invidia persequantur alios, ut Josephum fratres persecuti sunt b: ut propinquo crudeliter abiciant c, nequeq; auxiliium sit consolatorem oreris d, neq; consolentur in decet, unde tandem ipsimet vera privati consolatione desperent, & confundantur. Septimum signum optimum, & quasi testera, ut loquitur Tertullianicè, charitas est, atq; dilectio, qua dignoscendos maxime discipulos suos Christus dixit. Tertullus f meminit ejusmodi, vel maxime dilectionis operationem Christianis notam innotuitatem penes quodam, quem dicerent: Vide, ut invidem se diligunt ipsi enim invidem oderunt: & ut pro altero morti sint parati. Greg. g disputans de signis miraculorum, etiq; merito præteritis hoc signum charitatis, ad hunc modum p: loquitur. Unum vero Dominus nobis signum dedit, de quo & vehementer gaudere & electionis gloriam in nobis possimus agnoscere, dicens h, in hoc fietur, quia discipuli mei estis, si dilectionem ad invicem habuerit i. Quod signum Propheta requirebat, cum diceret: Fac mecum Domine in signum bonum, etc. Hieron. interpretari simul hunc locum videtur de signo (N) istud, de quo Ezechiel k, hoc est: de cruce, una cum sanguine, quo sunt signata demus Hebraeorum in Ægypto, præterea de signo illo Incarnati, quod Achaz regi datum est m, quod promissum, nempe diu ante Elaias, dicit hic deprecat Propheta nos, cum de eodem alibi loqui i: *Deisti mentem tuam significationem, ut fugias à facie arcus: hoc nobis signum, scilicet crucis, ad Patrem ascendente Dominum dereliquisse, sive in nostris frontibus posuisse, ut liber diceremus e, signatum est super nos lumen vultus tui Domine.* Citat præterea Simeonis prius indicata verbatim Christi, qui ipse, inquit signum est, prædicentis signum filii hominis, quod est crux ipsius, appariturum in calce p: hoc deniq; sibi velle quod scribit Elaias q, & orit Dominus nominatus in signum aternum, quod non auferetur: item r, & ponam in eis signum, etc. De signi crucis expressione nosse plura si cupis, ad potissimum Gregorem nostrum in opere de cruce s, & Jodocum Coecium in thesauro Catholico. *

Fac mecum signum in bonum. Hieron. in bonitate. Interferunt, Domine, fac mecum Domine, Plater. Romanus, & Cassiodorus alibi etiam idem Hieron. r, atque Gregor. u. Legit autem, in bono, idem Cassiodorus & Arnobius. Sed eis ἀγαθόν, & ἰσχυρὸν λέγουσιν requirit acculandicatum. Sensus est, ut edat Deus signum externum, portentum, prodigium, quo re ipse declarat favorem suum, & insigniter beneficiat. Vel, ut præsignationem quamdam in animum inferat futuræ liberationis, ut benedominari: augurari possit, ac sibi voti tui felicem exitum

polliteri. Hæc equidem psalmi auctores formula uterentur in precationibus, ut qui precabantur, eventura sibi certo assererent. Exempla Bristonius a collegit in Romulo b, postulate quædam vultus quæ dicitur, signa celestia ostendi bona: in augure, qui Numæ jussa consulebat, petens à Jove, ut ejus signa certa ac clara forent inter eos his, quos fecerat e: in solemnibus illa prece Virgiliana d.

Da Pater auxilium,
Est, — Sydera celo.
Dextra feras,
Est, — Hac omnia stans.

nempe quod assilens comæ innoxia flamma Africanus, & postea, innotuit levum, & de celo stella lapsa est f.

Sed i, — Dii numine firmes.
Vel k, — Numina firma.

Similia refert ex Silio Italico l, Valerio Flacco m, Marcellino n, Cicerone o. Adjice sibi ob jam accepta D signa granulatum Ovidium p.

Quod precor eveniet, sunt certa oracula verum,
Nam Deus optanti prospera signa dedit.

Item q,
Eveniet, dedit ipse mihi modo signa futuri
Phœbus, & supra missa volavit arvi.

Quando, & quatenus petere à Deo signa liceat, alibi r disputavi. Deus ipse impium Achaz petere iussit i lege B. Thomæ t. Quum tub Antiocho per univertam Jerusalem civitatis videretur dibus quadragesima per aera equites discurrentes, etc. amnes rogati aut in bonum monstrari videri u. Quocirca merito fieri signa in bonum hoc loco postulat. Est enim, inquit Euthymius, signum in malum, quale quod posuit Deus in Cain x: & Nicephorus Ægyptiacas plagas vocat signa tempa d'adipis, innotuitatem At non tam erant hæc signa in malum, aut mali, quam res ipse mala signum in Cain qualecumque tandem fuerit, sive litera frontis impressa, sive facies torra, & alpeidus trunculatus, sive affidua mortatio & quallatio corporis cum quadà vultus ac mentis consternatione, & indicebat quidem illius malitiam non ita propriè dicit debeat in malum, saltem ipsi, quæ ceteros monere, ne in seipso peccarent, cum occidendo. Hunc in pronomine (me) sum, ipse a cooperacione Christi circa tuammet resurrectionem, quam peti hunc hoc loco intelligit, cum alius Prius dixit causam principalem, cum alius personam divini Christi, ut Deus erit, fuisse innotuitatem præterea secundum naturam humanam. Versiculi istius partem habet prolymbolum supra vultus Pontificis produntur Eugenius III. Innoc. III. Greg. IX. Urban. IV. Innoc. Vly. Ut videant, qui oderunt me. i) Hebraicè & Græcè non est, ut, sed q. Non differt tenus, Apollinariis vero expofuit casualiter,

O que teo dixisti in d'apertis scripturis,
Ut mei confidantur hostes conspiciati.

Emphasin habet videndi verbum utrovismodo, sive de illis utrupter, qui adversariorum calum vident, sive de adversariis, qui eorum, quos persequantur, prosperitatem, quam eve tere fustia conati fuerint. Notatur est id frequenter in præcedentibus psalmis. Tale quoque illud r, peccator videt, & irascetur.

Et confundantur, Sepissimè dicitur in ps. David in confusione à se, & ut ea sui affiantur hostes: & Ecclesia frequentat idem in officio divino, quod me memini a lias admonuisse. De bona confusione, quæ adducit gloriam a, & quam optet Propheta vel Christus improbis, est sensus tropologicus multorum. Ma lam quoq; in demonibus Niceph. asserit nobis communicata gratie charitatem. Quoniam in Domine adjuvisti me, & consolatus es me. Euthym. notat hyperbato: adjuvisti, Videant, qui oderunt me, quod tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me: hoc est, confundantur veluti devicti ac superati. Quo pacto, inquit, tu non causa fieri, sed enumerative tumeret. Adjuvitorum hujus præterit temporis est: consolatio futuri: in præsentem tamen etiam tempore consolatur nos

Deus in omni tribulatione nostra, ut possimus sustinere. Spectatur item adjuvitorum, ut beneficiamus, consolatio ut mala perferamus illud, ut necessaria tibi virtutes habeas, hoc, ut alia dona in aliorum utilitate, que tibi ipsi sunt, quodam, coronam gloria afferat ante Dominum bipimum circa opera præterit saluti necessaria; secundum circa ea quoq; vocatur supererogationis: vel in iis, quæ pertinent proprio magis modo ad naturam, adjuvitorum se dicit: consolationem cepisse in illis, quæ ad gratiam postremo unum assignari potest veteri, alterum testamento novo. Appellat Rickel, versiculum istum dulcem, amorem, blanditionem, & ineffabilem virtutem illius: sed & totum psal. divina dulcedine sancto fervore, spirituali jucunditate, & admiranda devotione redundare, quem decet nos cum mentali sapore, & magna lætitiâ, cum attentione præcipua decantare.

PSALMUS
OCTOGESIMUS SEXTUS.

- 1 Filiis Core, Psalmus Cantici.
- 2 Fundamenta ejus in montibus sanctis.
- 3 Diligite Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.
- 4 Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.
- 5 Memor ero Rahab, & Babylonis scientium me.
- 6 Ecce alienigenæ, & Tyrus & populus Æthiopicum, hi fuerunt illic.
- 7 Numquid Sion dicit: Homo, & homo natus est in ea. & ipse fundavit eam Altissimus?
- 8 Dominus narrabit in scripturis Populorum & Principum: horum, qui fuerunt in ea.
- 9 Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

Titulus & Argumentum.
Vers. 1.) Filiis Core, Psalmus Cantici.
Fundamenta ejus in montibus sanctis.
Vers. 2.) Diligite Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

De filiis Core, & de psalmo Cantici actum satis alius. Nec refert quod Aquila, & Symm. colque imitatus Hieron. habeant in genitivo verba, *filiorum*. Titulus Chaldaicus est (*Per manus filiorum Core dictus est hymnus, & canticum fundatum in ore patrum psalorum.* Sed quatuor dictiones ultimæ pertinent ad textum, cum quo sic titulus necesse potest: iste psalmus est cantici aut laudationis, cuius fundamenta, id est, argumentum figurat, consistitque, ac versatur circa civitatem constructam in montibus Moria & Sione, ubi templum, ac sanctuarium erectum est. Ita sentiunt Hebræi, ac Hebraizantes, qui D psalmi textum non ordiuntur, nisi à vers. 4. Hi audient non sunt contra receptum Ecclesie usum, quæ principium inde ducit (*Fundamenta ejus etc.*) Neque ita certum est psalmorum titulos à Davide ipso editos esse. Nichil autem obstat pronomen (*ejus*) ut postea dicemus. Continet psalm. laudem civitatis Jerusalem supra celebris: et alius Urbes; regioneque quod illius fundamenta, & portæ eximia sint, & ad eam conflant undique gentes omnes, summa cum lætitiâ: maxime vero quoniam abundet insignibus, pietate, & sapientia viris, & quod caput est, eundem civem habituro videatur, qui conditor ipsius, ac parens est, videlicet Deum, seu Christum, cuius nativitas monumentum in tabulis descriptionis celebratur. Quæ laus ipsa multo excellentius convenit in mysticam Jerusalem, cum militans Ecclesia, tum triumphantis. Recitat hunc Ecclesia psalmum in officio de Circumcisione Domini, & B. Virgine, & de Dedicatione. Athan. in tractatu, seu epistola de psalmis ad Marcellinum ait in hoc psalmo agi de Christi incarnatione, præterea que de diffidio, quod Catholice Ecclesie cum schismaticis est, si quis id cupiat dignoscere